

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою товариства з обмеженою відповідальністю „РІАЛ-ТЕМП“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини п'ятої статті 12, пункту 2 частини третьої статті 287, пункту 1 частини першої статті 293 Господарського процесуального кодексу України

м. К и ї в
22 листопада 2018 року
№ 364-3(І)/2018

Справа № 3-388/2018(5895/18)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого,
Завгородньої Ірини Миколаївни – доповідача,
Кривенка Віктора Васильовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою товариства з обмеженою відповідальністю „РІАЛ-ТЕМП“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини п'ятої статті 12, пункту 2 частини третьої статті 287, пункту 1 частини першої статті 293 Господарського процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Завгородню І.М. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

установила:

1. Товариство з обмеженою відповідальністю „РІАЛ-ТЕМП“ (далі – Товариство) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають частині другій статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (є неконституційними), положення частини п'ятої статті 12, пункту 2 частини третьої статті 287, пункту 1 частини першої статті 293 Господарського процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що оспорювані положення Кодексу є неконституційними, а саме суперечать частині другій статті 55 Конституції України, якою гарантовано право на оскарження судових рішень, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України, яким закріплено забезпечення права на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках – на касаційне оскарження судового рішення, а також порушують встановлене статтею 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року (далі – Конвенція) право на справедливий розгляд справи судом.

Товариство звернулося до господарського суду Вінницької області з позовом про стягнення з товариства з обмеженою відповідальністю „Вінпродтрейд“ штрафних санкцій за порушення зобов'язання за договором поставки від 18 травня 2015 року № 73 у загальному розмірі 56 169 грн 96 коп.

Господарський суд Вінницької області рішенням від 23 березня 2018 року задовольнив позов Товариства в частині стягнення на його користь з товариства з обмеженою відповідальністю „Вінпродтрейд“ „15 986 грн 96 коп. – пені; 23 677 грн 95 коп. – 20 відсотків річних; 14 086 грн 98 коп. – інфляційних втрат та 1 686 грн 15 коп. – витрат зі сплати судового збору“ та відмовив Товариству в задоволенні решти позовних вимог.

Рівненський апеляційний господарський суд постановою від 2 липня 2018 року рішення господарського суду Вінницької області від 23 березня 2018 року скасував та ухвалив судові рішення про відмову у задоволенні позову.

Верховний Суд ухвалою від 16 серпня 2018 року відмовив у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Товариства на підставі частини п'ятої статті 12, пункту 2 частини третьої статті 287, пункту 1 частини першої статті 293 Кодексу, аргументуючи відмову тим, що зазначена скарга подана на судові рішення, яке не підлягає касаційному оскарженню.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що внаслідок застосування в остаточному судовому рішенні у його справі оспорюваних положень Кодексу його позбавлено можливості оскаржити рішення суду апеляційної інстанції, чим порушено право на судовий захист, зокрема право на касаційне оскарження.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до пунктів 5, 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону.

Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтею 55 цього закону (абзац перший

частини першої); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими або наявне зловживання правом на подання скарги (частина четверта).

З аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів випливає, що автор клопотання висловлює незгоду щодо питання судочинства, у тому числі порядку касаційного оскарження судових рішень (пункт 8 частини другої статті 129 Конституції України), вирішення якого є виключним повноваженням Верховної Ради України (пункт 14 частини першої статті 92 Конституції України). Проте така незгода не може вважатися обґрунтуванням тверджень щодо невідповідності Конституції України положень частини п'ятої статті 12, пункту 2 частини третьої статті 287, пункту 1 частини першої статті 293 Кодексу.

Суб'єкт права на конституційну скаргу, стверджуючи про неконституційність вказаних положень Кодексу, обмежився цитуванням Конституції України, Конвенції, Хартії основних прав Європейського Союзу 2000 року, рішень Європейського суду з прав людини, норм чинного законодавства України, а також юридичних позицій Конституційного Суду України та правових позицій Верховного Суду України щодо права на судовий захист та права на касаційне оскарження судового рішення, які були сформульовані до внесення змін до Конституції України Законом України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“ від 2 червня 2016 року № 1401–VIII, що не є обґрунтуванням неконституційності оспорюваних положень Кодексу.

Крім того, Товариство не конкретизувало, які саме положення частини п'ятої статті 12 Кодексу належить перевірити на відповідність Конституції України.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам пунктів 5, 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“,

що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою товариства з обмеженою відповідальністю „РІАЛ-ТЕМП“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини п'ятої статті 12, пункту 2 частини третьої статті 287, пункту 1 частини першої статті 293 Господарського процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**